

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 15.079 van 27 oktober 2022
in de zaak A. 236.844/VII-41.596**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Geens
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Lange Lozanastraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen :
 de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN
 DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 18 juli 2022, strekt tot de cassatie van arrest nr. 274.436 van 21 juni 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 31 augustus 2022 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoekster voert in het enige middel eerst aan dat volgens het bestreden arrest de nood aan internationale bescherming niet dient te worden onderzocht ten aanzien van Syrië, het land waarvan zij nochtans de nationaliteit bezit. Daardoor acht verzoekster de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet) geschonden.

Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest opmerkt dat “de commissaris-generaal [besluit] dat de kwestie van de terugkeer van verzoekster naar Syrië geenszins aan de orde en louter hypothetisch is en dat bijgevolg in hoofde van verzoekster actueel geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van haar land van herkomst, Syrië, kan worden vastgesteld” en aldus zelf vaststelt “dat de commissaris-generaal verzoeksters eventuele nood aan internationale bescherming wel degelijk heeft onderzocht ten aanzien van haar land van herkomst, namelijk Syrië”, zodat “[i]n de mate dat verzoekster in het verzoekschrift het tegendeel beweert, [...] het middel dan ook ongegrond [is]”. Na te hebben verwezen naar verzoeksters mogelijkheden “om de nodige stappen in Denemarken te zetten opdat zij samen met haar minderjarige kinderen haar verblijfsrecht er kan verder zetten”, besluit de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat, “[a]angezien de kwestie van de terugkeer van verzoekster en haar kinderen naar Syrië in de huidige stand van zaken geenszins aan de orde en louter hypothetisch is, [...] ook de argumentatie in het verzoekschrift aangaande de vrees die verzoekster stelt te koesteren ten aanzien van Syrië, *in casu* niet dienstig [is]”.

Uit het voorgaande blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk de nood aan internationale bescherming heeft onderzocht ten aanzien van Syrië doch daarbij heeft geoordeeld dat een actuele vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade niet aan de orde is, net omdat een terugkeer naar Syrië in de gegeven omstandigheden niet aan de orde doch louter hypothetisch is. Verzoeksters kritiek berust in die mate op een foutieve lezing van het bestreden arrest.

2. Verzoekster voert vervolgens aan dat in het bestreden arrest niet werd onderzocht of aan de wettelijke voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6/6 van de vreemdelingenwet was voldaan, met name met betrekking tot de vraag of verzoekster in Denemarken als veilig derde land kan verblijven.

Verzoekster heeft een schending van artikel 57/6/6 van de vreemdelingenwet niet opgeworpen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, hoewel zij daartoe in de mogelijkheid was. Reeds in de door haar voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangevochten beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt reeds gewezen op de verblijfsmogelijkheden voor verzoekster in Denemarken, zodat verzoekster zich bij de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen kon beroepen op die bepaling indien zij meende dat ze van toepassing en geschonden was. Daarenboven beperkt verzoekster zich in essentie tot het weergeven van de tekst van artikel 57/6/6 van de vreemdelingenwet en gaat zij voorbij aan de motieven in het bestreden arrest betreffende verzoeksters concrete situatie met betrekking tot een verblijf in Denemarken.

3. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op 27 oktober 2022, door:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams